

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216202763
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4216202763.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, 821 01 Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpeného Advokátskou spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: C. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Á. V. XXXX/X, XXX XX Y., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., so sídlom Pohraničná 4, 945 01 Komárno, o zaplatenie sumy 3.131,86 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 8C/75/2016-171 zo dňa 19.04.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .
Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.131,86 eura s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 16.08.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal aj nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. V odôvodnení rozsudku súd poukázal na základné princípy zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), na ustanovenia § 149, § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, § 154, § 186 ods. 2, § 215 ods. 1 CSP, § 420 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako aj na ustanovenia § 1 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, 3, § 4, § 24 ods. 2 písm. b) a ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o povinnom zmluvnom poistení“). Rozhodnutie o trovách konania oprel o ustanovenie § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 3.131,86 eura s príslušenstvom z dôvodu, že dňa 25.10.2013 vodič motorového vozidla E., R.: T zavinil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej vznikla škoda na motorovom vozidle E., R.: F ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola C. D.. Držiteľom motorového vozidla E., R.: T bol v čase nehody žalovaný, ktorý ku dňu nehody 25.10.2013 nemal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Z toho dôvodu žalobca poskytol dňa 19.06.2014 poškodenej C. D. z poistného garančného fondu poistné plnenie vo výške 3.588,14 eura, z čoho suma 456,28 eura predstavovala spracovateľský poplatok pre poisťovňu, ktorý si však neuplatňuje.

2. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný bol držiteľom motorového vozidla, poistné zaplatené nemal, čo ani nepoprel. Jeho tvrdenie, že na motorovom vozidle nejazdil, a preto ho ani nepoistil, je irelevantné. Skutočnosť, že nemal vedomosť o dopravnej nehode je zavádzajúca, pretože žalobca mu zaslal výzvu zo dňa 15.07.2014, ktorou ho vyzval na zaplatenie žalovanej sumy. Do podania odporu túto skutočnosť žalovaný nenamietal a k veci ani nereagoval.

Skutočnosť, že listinu zo dňa 31.10.2013 nepodpísal, že telefónne číslo na nej uvedené nie je jeho, ničím nepreukázal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nová právna úprava civilného konania je založená na princípe zisťovania skutkového (nie skutočného) stavu, keď zodpovednosť za výsledok konania je ponechaná na strany sporu. Civilný sporový poriadok je postavený na princípe skutkových tvrdení a popretia skutkových tvrdení, keď výslovne nepopreté skutkové tvrdenia strán sporu sa považujú za nesporné. Súd zmenil svoje postavenie aj vo vzťahu k dokazovaniu, keď vykonanie dokazovania je podmienené návrhom strán sporu, pričom súd rozhoduje len o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov sa vykoná a ktorý nie. Súd z vlastnej iniciatívy nie je oprávnený vykonávať dokazovanie okrem prípadov upravených v ustanovení § 185 ods. 2, 3 CSP. Žalobca žalobu odôvodnil čo do dôvodu aj výšky, pričom žalovaný nepredložil žiadne dôkazy. Súd mal teda za preukázané, že žaloba je oprávnená, pričom žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu od 16.08.2014, kedy prevzal výzvu na plnenie do 15.08.2014.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo zmeniť a žalobu zamietnuť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov nepostupoval dôsledne podľa § 191 ods. 1 CSP a napadnuté rozhodnutie odôvodnil v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Súd pochybil, keď žalobe vyhovel napriek tomu, že v nej absentovali elementárne atribúty pre jej úspech, a pre neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu mal žalobu zamietnuť. Tvrdenia v nej uvedené nepodporuje ani jeden pripojený dôkaz. Dôkazy poskytnuté žalobcovi Rakúskou kanceláriou poisťovateľov nemajú žiadnu výpovednú a dôkaznú hodnotu. Z posudku Ericha Sepera zo dňa 06.11.2013 a z listiny zo dňa 31.10.2013 VW Audi Služba pomoci v prípade škodových udalostí vyplýva, že poškodenej vznikla škoda na prednej časti vozidla. Z pripojenej fotodokumentácie však vyplýva, že vozidlo poškodenej bolo poškodené na zadnej bočnej strane nad kolesom. Vozidlo žalovaného na fotografiách nie je zobrazené vôbec, ako keby tam ani nebolo. To, že žalovaný nereagoval na výzvu žalobcu zo dňa 15.07.2014, nie je dôkazom jeho zodpovednosti; on totiž nereagoval z dôvodu, že list považoval za nedorozumenie a podvod. Súd podľa neho nesprávne presúva dôkaznú povinnosť zo žalobcu na žalovaného; on z objektívnych dôvodov nemôže preukázať skutočnosť, že jeho vozidlo nehodu nezapríčiniilo. Žalobca nepreukázal totožnosť osoby, ktorá podpísala listinu zo dňa 31.10.2013 VW Audi Služba pomoci v prípade škodových udalostí. Z listín predložených žalobcom nie je možné zistiť, ktorý orgán v Rakúsku na to oprávnený a príslušný konštatoval porušenie dopravných predpisov z jeho strany, jeho zavinenie alebo jeho zodpovednosť za dopravnú nehodu. Navyše nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že by bol za dopravnú nehodu postihnutý on alebo iný vodič. Dokonca v listine VW Audi Služba pomoci v prípade škodových udalostí je pri kolónke Úradný záznam označené políčko NIE. Pre nedostatok dôvodov napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, akými dôkazmi mal súd za preukázané skutočnosti uvedené v žalobe, podľa ktorých zavinil vodič vozidlom žalovaného v dôsledku dopravnej nehody škodu na vozidle poškodenej. V závere žalovaný poukázal na niektoré rozhodnutia Ústavného súdu SR o nedostatočných a nepresvedčivých rozhodnutiach súdov.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa s napadnutým rozsudkom stotožnil a navrhol ho potvrdiť. Uviedol, že žalovaný svoje tvrdenia nepreukázal a nepredložil nijaké dôkazy, ani nenavrhol svedkov. Žalovaný nespochybnil, že je držiteľom predmetného motorového vozidla a že nemal uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Keďže žalovaný nemal uzatvorené povinné zmluvné poistenie, žalobca si splnil zákonnú povinnosť vyplatiť z poistného garančného fondu poistné na plnenie poškodenej a následne si od žalovaného vymáha náhradu toho, čo plnil, podľa § 24 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci na odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP), na ktorom zopakoval dôkazy v potrebnom rozsahu (§ 384 ods. 1 CSP), dospel k tomu, že nie sú dané podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku. Preto tento rozsudok podľa § 388 CSP zmenil s prijatím iného právneho záveru, v dôsledku ktorého ustálil, že žalobca pre nedostatočné návrhy na vykonanie dôkazov neunesol dôkazné bremeno v smere preukázania dôvodnosti jeho žaloby.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal na súd žalobu dňa 24.02.2016 s požiadavkou zaviazať žalovaného na zaplatenie vyplateného poistného plnenia istej Monike Schrampf, ktorej vozidlo malo

byť poškodené vozidlom žalovaného bez toho, aby toto vozidlo bolo povinne zmluvne poistené. Za žalovaného vyplatil teda náklady na opravu vozidla žalobca s odkazom na ustanovenie § 24 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení a podľa § 24 ods. 7 tohto zákona požadoval náhradu zaplateného poistného od žalovaného. Na dôkaz predložil len listiny v nemeckom jazyku, bez ich overeného prekladu do jazyka slovenského, a listiny s mailovým podaním od slovenských poisťovní, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že predmetné vozidlo žalovaného nebolo povinne zmluvne poistené. Žalobca podal žalobu bez toho, aby v nej riadne opísal, kde a akým spôsobom k dopravnej nehode došlo, čo bolo na vozidle poškodené, čo sa na ňom opravovalo, aké konkrétne náklady v súvislosti s opravou vznikli a či dopravnú nehodu vyšetřovala polícia. Až po tom, čo žalovaný podal odpor proti vydanému platobnému rozkazu, kde poprel, že by bol účastníkom dopravnej nehody, žalobca o. i. doložil preklad z nemčiny do slovenčiny - faktúru z opravy vozidla poškodenej a dokumentu „VW Audi Služba pomoci v prípade škodových udalostí“ spísaného dňa 31.10.2013 (v spise na č. l. 36, 97, 120), podľa ktorého k nehode malo dôjsť dňa 25.10.2013 o 15.00 hod v meste Leobersdorf tak, že „pán Danics cúval a poškodil vozidlo pani Schrampf, ktoré zastalo“. Z tejto listiny nie je zrejmé, prečo bola spísaná až 6 dní od nehody, prečo k nehode nebola privolaná polícia a prečo nebola vyhotovená fotodokumentácia so zachytením vozidla, ktoré do vozidla poškodenej narazilo (nacúvalo). Žalovaný v následnom písomnom vyjadrení k predloženým listinám oznámil, že on to nepodpísal, na listine teda nie je jeho podpis a nie je tam uvedené ani jeho telefónne číslo. Na to reagoval žalobca s tým, že „žalovaný svoje tvrdenia uvedené v odpore zo dňa 16.08.2016 ako aj vo vyjadrení zo dňa 15.11.2016 žiadnym spôsobom nepreukázal.“ Takúto reakciu podal žalobca napriek tomu, že dôkazné bremeno preukázania dôvodnosti žaloby bolo nesporne na ňom, pričom samotný výsluch žalovaného ako dôkaz ani len nenavrhol. Zároveň nenavrhol ani dôkaz na zistenie pravosti podpisu žalovaného na danej listine, a ani napríklad výsluch poškodenej svedkyne.

7. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku v rámci zisteného skutkového stavu (bod 6., 7. odôvodnenia), vyplýva nasledovné: „Dňa 25.10.2013 o 15.00 hod. došlo k dopravnej nehode na mieste Leobersdorf, ktorú spôsobil vodič motorovým vozidlom ŠKODA, EČV: KN931BS dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej vznikla škoda na motorovom vozidle E., R.: F., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola C. D.. Dňa 31.10.2013 bolo vyhotovené Oznámenie o škodovej udalosti pre UniCredit Bank Austria AG oznámené, že „pán Danics cúval a poškodil vozidlo pani D., ktoré zastalo“. Poškodené diely vozidla nárazník vpredu vľavo, ľavý blatník, reflektory. Úradný záznam nebol vyhotovený. Dňa 21.7.2014 bola výzva žalobcu na úhradu poistného plnenia zo dňa 15.7.2014 doručená do vlastných rúk žalovaného s tým, že sumu 3131,86 Eur má uhradiť do 15.8.2014.“ Súd konštatoval, že žalovaný bol držiteľom motorového vozidla, avšak poistné zaplatené naň nemal, čo ani nepoprel. Samotný priebeh nehody a ani dôveryhodnosť zápisu o nehode súd nehodnotil.

8. Súd prvej inštancie len v rámci právneho posúdenia zisteného skutkového stavu uviedol, že tvrdenie žalovaného, že na motorovom vozidle nejazdil, a preto ho ani nepoistil, je irelevantné a bez akéhokoľvek základu. Zároveň súd dospel k tomu, že skutočnosť, že žalovaný nemá vedomosti o dopravnej nehode, je len zavádzajúca, lebo keď ho žalobca vyzval na plnenie vo výške 3588,14 eura do 15.08.2014, až do podania odporu dňa 16.08.2016 to nenamietal a ani sa na to „nedotazoval“. Podľa názoru súdu skutočnosť, že listinu zo dňa 31.10.2013 žalobca nepodpísal a že tam nie je uvedené jeho telefónne číslo, nepreukázal. Nová právna úprava civilného konania je totiž založená na princípe zisťovania skutkového (nie skutočného) stavu, keď zodpovednosť za výsledok konania je ponechaná na strany sporu. Civilný sporový poriadok je postavený na princípe skutkových tvrdení a popretia skutkových tvrdení, keď výslovne nepopreté skutkové tvrdenia strán sporu sa považujú za nesporné. Vykonanie dokazovania je podmienené návrhom strán sporu a súd rozhoduje len o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná a ktorý nie.

9. Odvolací súd poukazuje na to, že podľa novej procesnoprávnej úpravy súd z vlastnej iniciatívy už nie je oprávnený vykonávať dokazovanie okrem prípadov upravených v ustanovení § 185 ods. 2 a 3 CSP. Súd však v zmysle § 150 ods. 2 CSP môže na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. Nová právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má

za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Na odvrátenie fikcie nespornosti (t.j. fikcia založená podľa § 151 ods. 1 CSP) skutkových tvrdení protistrany postačuje ich generálne popretie, ak strana uvedie vlastné tvrdenia o skutkových okolnostiach. Ak sa niektorý z viacerých žalobou uplatnených procesných nárokov alebo častí uplatneného procesného nároku v priebehu konania stali nespornými, súd môže o tomto procesnom nároku alebo o jeho časti rozhodnúť čiastočným rozsudkom. Princíp rovnosti zbraní ako jeden zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície proti jej protistrane. Koncept spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené, s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim. Právo na spravodlivé súdne konanie však nie je absolútne a jeho rozsah sa môže meniť v závislosti od špecifických okolností predmetného prípadu.

10. Strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. V rámci toho je žalobca povinný pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Povinnosť pripojiť k návrhu listinné či iné pripojiteľné dôkazy slúži na to, aby súd mohol bez zbytočných prieťahov pripraviť pojednávanie vo veci. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Aby účastník mohol splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

11. Odvolací súd po prejednaní veci urobil záver, že žalobca - s ohľadom na popieranie základu nároku žalobcu žalovaným - na dôkaz svojho práva nepredložil právne významné listinné dôkazy na preukázanie toho, že dňa 25.10.2013 skutočne bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodenej Moniky Schrampt v meste Leobersdorf v Rakúsku. Žalovaný popieral, že by v žalobcom doložených listinách išlo o jeho podpis a že by tam bolo uvedené jeho telefónne číslo. Namietal teda, že žalobca nedoložil kompletný spisový materiál, z ktorého by bolo zrejmé, že práve vozidlo, ktorého je on držiteľom, malo kolíziu s vozidlom poškodenej. Podľa obsahu listiny „VW Audi Služba pomoci v prípade škodových udalostí“ zo dňa 31.10.2013, vyhotovenom po 6 dňoch od nehody, nebola táto listina spísaná so žalovaným. Túto listinu v rámci skutkového stavu súd prvej inštancie po negatívnej reakcii žalovaného pri posudzovaní jej dôveryhodnosti nezhodnotil a opodstatnenosť žaloby odôvodnil najmä tým, že žalovaný nereagoval na výzvu na plnenie, doručení mu ešte pred podaním žaloby, a že to mal byť on, kto by mal preukazovať nepravosť podpisu vodiča na uvedenej listine.

12. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania právne významných listín doložených žalobcom v prvoinštančnom konaní urobil záver, že to mal byť práve žalobca, kto mal uplatnené právo dostatočne preukázať jednak dôkladným opísaním skutkového stavu v žalobe, čo evidentne neurobil, a ktorý mal na dôkaz navrhnuť relevantné dôkazy, vrátane výsluchu žalovaného ako aj listinného dôkazu spísaného po dopravnej nehode. Žalobca svoju žalobu oprel najmä o neoverenú fotokópiu listiny „VW Audi Služba pomoci v prípade škodových udalostí“ zo dňa 31.10.2013, v nemeckom jazyku, pôvodne bez prekladu do jazyka slovenského, o listinné dôkazy týkajúce sa vyfakturovania nákladov na opravu vozidla a potom aj

o to, že žalovaný na predžalobnú výzvu vôbec nereagoval. Skutočnosť, že žalovaný nereagoval na výzvu na plnenie doručení mu pred podaním žaloby, však podľa názoru odvolacieho súdu nie je z hľadiska posudzovania dôvodnosti uplatneného práva relevantná. Právne relevantné napokon nie je ani to, že žalovaný na okolnosť, že na mieste nehody nebol a dokument nepodpísal, nenavrhol žiadne dôkazy. Žalobcom uvedené skutkové tvrdenia totiž poprel tým, že na doloženej listine nie je jeho podpis, ani telefónne číslo, že vozidlo nepoužíval, bolo odstavené a ani ho nikomu nepožičiaval.

13. Žalobcom uvádzané tvrdenia sú takého charakteru, že to mal byť práve on, kto mal v spore preukázať spôsobenie dopravnej nehody vozidlom žalovaného a že žalovaný podpísal nejaký dokument, potvrdzujúci skutkovú pravdivosť jeho tvrdení. Žalobca je totiž ten, kto svoj nárok opiera o listinné dôkazy a dôkazné bremeno na preukázanie jeho tvrdení mal znášať práve on. Pri popierajúcom stanovisku žalovaného mal teda žalobca nad všetky pochybnosti preukázať, že dopravná nehoda bola spôsobená vozidlom žalovaného. Listinné dôkazy predložené pred súdom prvej inštancie totiž jednoznačne nepreukazujú účasť žalovaného na dopravnej nehode s ohľadom na popretie skutkových tvrdení z nich vyplývajúcich zo strany žalovaného. Evidentne chýba policajná správa z vyšetrovania dopravnej nehody, z ktorej by bolo zrejmé, ako k nehode došlo, kto bol jej účastníkom, aké predpisy boli porušené, kto nehodu zavinil, resp. chýba potvrdenie žalovaného spísané pri dopravnej nehode, od ktorého by sa odvíjal základ nároku na náhradu škody. Doložené listinné dôkazy by mohli preukazovať len poškodenie vozidla ako také a výšku škody, no nad všetky pochybnosti nepreukazujú skutok ako taký a v nadväznosti na to ani príčinnú súvislosť medzi skutkom žalovaného a škodou na vozidle poškodenej osoby. Odvolací súd celý prípad nakoniec vyhodnotil tak, že súd prvej inštancie dôkazné bremeno žalobcu nevyhodnotil správne v nadväznosti na výpovednú hodnotu žalobcom doložených listín, ktorý mal priamo v žalobe navrhnúť vykonanie právne významných dôkazov, vrátane výsluchu žalovaného ako účastníka dopravnej nehody, a následne s ohľadom na procesnú obranu žalovaného mohol rovnako navrhnúť vykonanie ďalších relevantných dôkazov (§ 132 a nasl. CSP).

14. Odvolací súd dospel k tomu, že žalovaný odvolanie podal dôvodne, a to bez ohľadu na to, že by sa možno inými dôkazmi - ak by ich bol žalobca včas pred súdom prvej inštancie navrhol - preukázalo, že dopravná nehoda bola zavinená skutočne jeho vozidlom, ktoré v tom čase nemal povinne zmluvne poistené podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení. Civilné sporové konanie je konanie dôkazné a súd podľa zákona, ktorým je v súčasnosti Civilný sporový poriadok, nezisťuje materiálnu pravdu, ale skutkový stav zisťuje len na základe výsledkov dokazovania vykonaného z navrhnutých dôkazov a následne na základe toho aj rozhoduje. V tomto smere bolo potrebné vychádzať z ustanovenia § 185 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Inak môže aj bez návrhu vykonať len taký dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 185 ods. 2 CSP). Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva (§ 185 ods. 3 CSP). Súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada (§ 186 ods. 2 druhá veta CSP).

15. Žalobca si v tejto veci riadne nesplnil dôkaznú povinnosť ani v žalobe a ani následne v priebehu sporu, preto odvolací súd v nadväznosti na neunesenie jeho dôkazného bremena za situácie, že žalovaný popieral jeho účasť na nehode, dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť. Na tom nič nemení skutočnosť, že žalovaný v čase dopravnej nehody nemal svoje vozidlo povinne zmluvne poistené. Primárnym základom právneho nároku žalobcu je totiž preukázanie toho, že vozidlom žalovaného bolo poškodené vozidlo inej osoby, ktorej žalobca plnil. Žalobcom doložené listiny až na odvolacom pojednávaní odvolací súd nemohol na dôkaz vykonať, keďže žalobca nepreukázal, že ide o dôkazy, ktoré pred súdom prvej inštancie predložiť mohol. V zmysle § 154 CSP totiž prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, a v zmysle § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

16 V konaní bol úspešný žalovaný, ktorému patrí náhrada účelne vynaložených trov celého konania podľa § 255 ods. 1 a 262 ods. 2 CSP. Na tom základe odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1,2 CSP rozhodol,

že sa mu priznáva náhrada trov prvoinštančného aj odvolacieho konania. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

17 Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).